

Přípravná modlitba, která se může říkat každý den.

Nejsvětější Matko Boží a Matko, milosrdenství, přicházíme k tobě a k tvému božskému Synu, abychom ti projevili svou úctu, velebili tě svými ústy a darovali ti své srdce. Vypros nám milost, aby tvůj Syn osvítil naši mysl, očistil naši duši a roznítil naši vůli, abychom ti mohli hodně obětovat tuto svou pobožnost k větší slávě Boží, ke tvé cti a k prospěchu našich duší. Amen

Den šestý

Rozjímání o smrtelném hříchu.

Zhřešil jsi někdy? Ó běda, co jsi to tenkrát učinil? Co bylo na tobě, učinil jsi. Hříšným jednáním jsi zkazil a zničil dílo svého Stvořitele, svého Otce, svého Vykupitele, svého Boha, chotě své duše, své všecko. Jaká to neposlušnost, jaký odboj, jaká nevděčnost, jaká hanebnost! Ztratil jsi milost, ztratil jsi synovství Boží, ztratil jsi zásluhy svého minulého života, ztratil jsi nebeské dědictví; spadl jsi z nebe na samý kraj pekelné propasti. Jaké to hrozné neštěstí!

A co nyní – jsi snad ještě ve stavu smrtelného hříchu? Ubohá duše! Jsi v područí hříchu a smrti. A ty žertuješ, chodíš na procházku, spíš, směješ se. Ale jestliže se Boží shovívavost unaví, v jediné chvíli jsi mrtev a jsi zavržen. Tisíce andělů klesly do pekla pro jediný hřích, spáchaný myšlenkou; ty, s tolika hříchy na svědomí, pokládáš se za bezpečného? O jaká to svrchovaná zaslepenost!

Ale jestliže nemáš na sobě žádný těžký hřích, přece jsi stále v nebezpečí, že se ho dopustíš. Jedno trochu prudší pokušení, jedno nenadálé setkání tě může svést ke hříchu, a to i tenkrát, když bys sis to nejméně myslel. Zhřešil anděl v nebi, zhřešil Adam v ráji, zhřešili Jidáš a Petr, přestože byli ve škole Ježíše Krista. Pamatuj tedy také ty, že z anděla, z nevinného, z apoštola v jediném okamžení můžeš se proměnit v zavrženého. Pamatuj na to a buď obezřetný.

Příklad: Kdo upadl do hříchu a zakouší pro to úzkost, ať se utíká k Marii, vždyť ona je Útočiště hříšníků. Jeden zámožný člověk prožil šedesát let svého života a bez ustání urážel Boha. Nebylo hříchu, aby se ho nebyl dopustil. Opovrhoval každou svatou věcí a žil bez nejmenšího pomýšlení na svou nešťastnou duši. Nicméně Panna Maria vyčkávala jeho obrácení. Nastal měsíc květen, měsíc májové pobožnosti, měsíc nejkrásnějších nadějí, nejhojnějších milostí. V kostele, který byl velmi blízko domu zatvrzelého hříšníka, konal zajímavá a dojímavá kázání jistý horlivý kněz. Míval velké množství posluchačů a po městě se o něm mnoho mluvilo s velikou chválou. Starý hříšník pocítil zvědavost, také si ho poslechnout a v srdci doufal, že pak bude moci vydat svědectví, že kazatelovy chvály jsou přehnané a že jeho kazatelské umění není tak skvělé. Vešel tedy do kostela, který již tolik let nenavštívil. Bylo právě kázání o hříchu a o nejsvětější Panně

jakožto milostivé Matce, plné dobroty, která očekává ubohé hříšníky, aby je smířila s Bohem. Náš hříšník byl ve svém nitru plný krutých výčitek svědomí a zároveň jakési sladké důvěry v Matku Boží. Když kazatel vyzval celé shromáždění, aby poklekli před obrazem nejsvětější Panny, bylo slyšet, že se kdosi dal do hlasitého pláče. Byl to starý hříšník, který padl na kolena a vzlykaje plakal, prosil Boha za odpuštění tolika svých hříchů. Maria zvítězila nad tímto ubohým, zarytým srdcem. Byl potom živ ještě řadu let, činil veřejné pokání, a často lidem povídal o milosrdenství své nebeské Matky, na kterou, jak vypravoval, i ve svých hříších vždycky myslíval. Jestliže také my si pro své hříchy netroufáme přistoupit k Bohu, obraťme se k nejsvětější Panně, která nám bude jistě ochotnou a laskavou prostřednicí.

K y t i č k a : Vzbud' třikrát, a to spíše srdcem než ústy, dokonalou lítost.

S l u ž b a : Poznáváš-li v sobě pokušení ke hříchu, vezmi do ruky obrázek Panny Marie či růženec a polib jej. Jistě nezpůsobíš své nebeské Matce žalost ve chvíli, kdy líbáš její obraz nebo růženec.